

FŐSZERKESZTŐI ELŐSZÓ

Eckhardt Sándor magyar–francia nagyszótára 1958-ban jelent meg először. A második kiadás, amelyet egy függelék egészített ki a második kötet végén, 1978-ban látott napvilágot. Ez a változat három új kiadást ért meg, 1984-ben, 1989-ben és 1992-ben. A szótár, amelyet most a használó a kezében tart, az 1978-as kiadás javított, naprakész és részben átírt változata.

Egy kétnyelvű szótár lényegére, a kettősségre rímelnék szerkesztőjének ambivalens érzései. Az egyik nyelv szavaira, kifejezéseire egy vagy több ekvivalenst közöl a másik nyelven: de melyek legyenek ezek? Mindannyiunknak megvan – túl az elfogadott meghatározásokon – a saját nyelvhasználata, saját szóértelmezése, ráérése. A szerkesztő mérlegel, értékkel és dönt. Ez lesz a megfelelő szó és nem egy másik. Demiurgosz a számítógép előtt.

De szédülete csak pillanatnyi. Vállalva annak a tudatát – ami egyébként frusztrációt is, de főként hódolatot vált ki a nyelvek, minden nyelv misztériuma iránt –, hogy tökéletes ekvivalens ritkán létezik, igyekszik úgy bemutatni egy nyelv aktuális állapotát, hogy a szavak lehető legpontosabb tükrét adja, teljes mértékben tiszteletben tartva általánosan elfogadott jelentésüket. Íródeák, a szerkesztő lejegyez.

Egy kétnyelvű szótár ma, a globalizáció korában talán még fontosabb, mint eddig bármikor. Reméljük, hogy ezzel a munkával olyan hasznos eszközt nyújtunk, amely az átdolgozásához rendelkezésre álló rövid idő ellenére is megfelel majd a szótárhasználók: a francia nyelv kedvelői és szerelmesei várakozásának.

Ez a szótár egy év intenzív, közös munka eredménye. Szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik a megvalósítás különféle szakaszaiban részt vállaltak. Külön köszönet illeti Erőss Orsolyát, Gyükeri Mercédeszt, Tari Kingát és Bucsi Szabó Pétert, akiknek hozzáértő és áldozatos munkájáért a legőszintébb hálánkat fejezzük ki.

Konrád Miklós